ECLI:LV:AT:2018:0614.C17085414.2.S

Lietas Nr. C17085414
SKC-192/2018
Civillietu departaments

Latvijas Republikas Augstākā tiesa
SPRIEDUMS
Rīgā 2018.gada 14.jūnijā

Augstākā tiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente Edīte Vernuša,
tiesnese Anda Briede,
tiesnese Vanda Cīrule
izskatīja rakstveida procesā civillietu sakarā ar SIA "REINCO International" kasācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2015. gada 15.aprīļa spriedumu
SIA "REINCO International" prasībā pret /pers. C/, /pers. D/, /pers. E/, /pers. F/ par parāda un līgumsoda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] SIA "REINCO International" 2014.gada 28.februārī cēlusi prasību pret /pers. C/, /pers. D/, /pers. E/, /pers. F/, kurā lūgusi piedzīt solidāri no atbildētājiem prasītājas labā neatmaksāto aizdevumu 157 313,60 EUR un līgumsodu 157 313,60 EUR.

Prasības pieteikumā norādīti tālāk minētie argumenti.

[1.1] Starp prasītāju un atbildētājiem /datums/noslēgta vienošanās par sadarbību nekustamā īpašuma projekta attīstīšanā un realizācijā (turpmāk-Vienošanās), saskaņā ar kuru prasītāja no atbildētājiem iegādājās 60% SIA /Nosaukums A/ kapitāla daļas.

Vienošanās ietvaros puses noteica, ka gadījumā, ja paredzētā pieļaujamā zemes gabala apbūves intensitāte un apbūves augstums atbilst platībai, kas ir mazāka par 7000 kv.m, kas ir minimālā lietderīgā platība, vienošanās darbība izbeidzas (6.1. punkts). Puses arī vienojās par tiesībām atkāpties no sadarbības, vienlaicīgi izstājoties no SIA /Nosaukums A/ dalībnieku sastāva (6.3.punkts).

Projekta realizācijai 2008.gada pirmajā ceturksnī bija nepieciešams izstrādāt un apstiprināt sākotnējo biznesa plānu, saņemt arhitektūras un plānošanas uzdevumu. Minētās darbības netika veiktas, tāpēc vienošanās uzskatāma par izbeigtu. Turklāt atbildētāji /pers. C/, /pers. E/ un /pers. D/ 2009.gada maijā atsavinājuši sev piederošās SIA /Nosaukums A/ kapitāla daļas.

[1.2] Puses /datums/noslēdza arī aizdevuma līgumu, atbilstoši kuram prasītāja aizdeva atbildētājiem 157 313,60 EUR. Prasītājs izsniedza atbildētājiem aizdevuma summu pēc viņiem tobrīd piederošajām SIA /Nosaukums A/ kapitāla daļām: /pers. C/ (25% kapitāla daļas) 39 328,40 EUR, /pers. E/ (25% kapitāla daļas)
39 328,40 EUR, /pers. D/ (35% kapitāla daļas) 55 059,76 EUR un /pers. F/ (15% kapitāla daļas) 23 597,04 EUR. Aizdevuma līguma 4.2.punktā nodibināta atbildētāju solidāra atbildība.

Aizdevuma līgumā puses vienojās, ka gadījumā, ja vienošanās darbība tiek izbeigta, atbildētājiem ir pienākums 7 dienu laikā atmaksāt prasītājam aizdevuma summu. Atbildētāji to nav atmaksājuši.

[1.3] Aizdevuma līgumā noteiktas prasītājas tiesības aprēķināt līgumsodu 0,2% no neatmaksātās summas par katru nokavēto dienu, ja kāds no atbildētājiem neatdod noteikto aizdevuma summu, iestājoties kādam no aizdevuma līguma 3.1.punkta apakšpunktos noteiktajiem apstākļiem.

Prasītājs aprēķinājis līgumsodu par laiku no 2009.gada 30.maija līdz 2014.gada 27.februārim, bet lūdz to piedzīt tikai pamatsummas apmērā.

[1.4] Prasība pamatota ar Civillikuma 1., 1579., 1582., 1584., 1587., 1590.pantu, 1652.panta 3.punktu, 1670., 1671., 1672., 1673., 1682., 1683., 1688., 1934., 1936., 1943., 1716., 1717. un 1720.pantu.

[2] Ar Jūrmalas pilsētas tiesas 2014.gada 27.jūnija spriedumu prasība apmierināta. No /pers. C/, /pers. E/, /pers. D/ un /pers. I/ SIA "REINCO International" labā solidāri piedzīts pamatparāds 157 313,60 EUR, līgumsods
157 313,60 EUR, valsts nodeva par prasības pieteikumu 4746,96 EUR, valsts nodeva par prasības nodrošināšanu 1573,14 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 14,09 EUR, kopā 320 961,39 EUR. Valsts ienākumos no atbildētājiem solidāri piedzīti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 17,18 EUR. Prasītājai atzītas tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no pamatparāda par laiku no sprieduma pasludināšanas dienas līdz sprieduma izpildes dienai vai līdz brīdim, kad procentu apmērs sasniegs pamatparāda apmēru.

[3] Izskatot lietu sakarā ar atbildētāju apelācijas sūdzību, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija ar 2015. gada 15.aprīļa spriedumu prasību noraidījusi.

Spriedumā norādīti šādi motīvi.

[3.1] Vienošanās 6.1.punkts apliecina, ka, lai pastāvētu pušu pienākums vienoties par Vienošanās darbības izbeigšanu, ir jābūt izpildītam noteiktam, pušu pielīgtam nosacījumam. No minētā izriet, ka pusēm bija jāvienojas par Vienošanās darbības pārtraukšanu, akceptējot tam pielīgtā nosacījuma iestāšanos. Atbildētāji šādu vienošanos noliedz, bet prasītāja pierādījumus šādas vienošanās esamībai iesniegusi nav.

[3.2] Prasītāja norādīto par atbildētāju Vienošanās 6.3.punktā noteikto tiesību atkāpties realizēšanu, Civillietu tiesu kolēģija atzīst par nepamatotu, ņemot vērā, ka atbildētāji atkāpšanās faktu noliedz. Ievērojot Civillikuma 1504. un 1507.pantu, nav konstatējams pamats Vienošanās

iztulkojumam tādējādi, ka pati par sevi kāda līdzēja izstāšanās no sabiedrības nozīmē atkāpšanos no sadarbības.

Kapitāla daļas atsavinātas nevis kādam citam līdzējam, bet gan citām personām, tas apliecina, ka vienošanās dalībnieku izstāšanās no sabiedrības un savu kapitāla daļu atsavināšana nav notikusi vienošanās 6.3.punktā noteiktajā kārtībā. Līdz ar to vienpusēja atkāpšanās vienošanās 6.3. punktā paredzētajā kārtībā nav notikusi.

[3.3] Nav tiesiska pamata pušu strīda izšķiršanai par Vienošanās darbības atzīšanu par izbeigtu 6.punktā paredzēto noteikumu izpildīšanās aspektā.

Pats par sevi minētais noteikums Civilprocesa likuma 92.panta izpratnē nav pierādījums tās darbības izbeigšanai, jo neapliecina Vienošanās darbības izbeigšanu.

Pušu starpā ir strīds par to, vai Vienošanās ir vai nav atzīstama par izbeigtu, strīdam ir materiāli tiesiska daba, kas prasa pušu tiesību konstatēšanu, un atbilstoši Civilprocesa likuma 1.pantam, tas var tikt izšķirts vien tad, ja tiesā tiek celts attiecīgs prasījums, kura priekšmets ir tiesību aizskārums attiecībā uz darījuma izbeigšanu. Tā kā šāda prasījuma nav, tiesai izskatāmās lietas ietvaros nav tiesību vērtēt Vienošanās 6.punktā paredzēto noteikumu izpildi, jo, atbilstoši Civilprocesa likuma 192.panta noteikumiem, tas ir tiesas pienākuma stingri ievērot prasījuma robežas pārkāpums.

[3.4] Tādējādi prasītāja nav pierādījusi faktu, ka vienošanās ir izbeigta, un, līdz ar to, nav pierādījusi aizdevuma līguma 3.1.2.punktā noteiktā termiņa iestāšanos. Civillikuma 1828.pants noteic, ka, ja izpildījuma laiks ir noteikts, parādniekam sava saistība nav izpilda agrāk, nekā pēc noliktā termiņa notecējuma.

[4] Kasācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2015.gada 15.aprīļa spriedumu iesniegusi SIA "REINCO International", lūdzot to atcelt.

Kasācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[4.1] Sprieduma argumentācija ir pretrunīga, jo tiesa norādījusi, ka nav pamata izšķirt strīdu par to, vai Vienošanās darbība ir izbeigta, tā kā šāds prasījums nav izteikts. Tajā pašā laikā tiesa vērtējusi Vienošanās 6.punkta noteikumus un atzinusi, ka Vienošanās darbība nav izbeigusies.

Šāda prasījuma izteikšana nebija nepieciešama, jo puses jau Vienošanās 6.1 punktā ir paredzējušas, kādiem nosacījumiem pastāvot, tā ir izbeigta, neparedzot pienākumu noslēgt atsevišķu Vienošanos par izbeigšanu.

Vienošanās izbeigšanās ir konstatējama no faktiskajiem apstākļiem, pareizi iztulkojot Civillikuma 1504., 1507., 1828.pantu un piemērojot Civillikuma 1579.,1582.,1584.,1587.,
1589.,1590.,1934.,1936. un 1943.pantu.

[4.3] Tiesa nav piemērojusi Civillikuma normas, kas paredz tiesības vienpusēji atkāpties no līguma.

Vienošanās nosacījumi kopsakarā ar tajā norādītās sabiedrības dibināšanas un uzņēmējdarbības dokumentiem, kā arī atbildētāju rīcību bija pietiekams pamats secinājumam, ka atbildētāji ir vienpusēji atkāpušies no Vienošanās izpildes.

[4.4] Lieta izskatīta formāli, nepiemērojot Civillikuma 1504.,1507.,1579.,1582.,
1584.,1587.,1589.,1690.,1828. un 1943.pantu kopsakarā ar Civillikuma 1.pantu. Atbildētāju rīcība nav vērtēta Civillikuma 1.panta kontekstā, pušu intereses nav vērtētas no samērīguma viedokļa.

[4.5] Nav ievērots Civilprocesa likuma 5.panta sestajā daļā noteiktais pienākums piemērot judikatūru. Augstākās tiesas Senāts 2012.gada 17.decembra spriedumā lietā Nr.A42430505, SKA-158/2012 ir atzinis, ka tiesai ir jāievēro vispārējie tiesību principi, tajā skaitā taisnīguma princips, kas liek tiesai katrā lietā sasniegt taisnīgāko rezultātu. Ja, piemērojot tiesību normu tiek sasniegts netaisnīgs rezultāts, padotība taisnīguma principam prasa, lai tiktu meklēts cits, pēc iespējas taisnīgāks risinājums.

[4.6] Pārkāpta Civilprocesa likuma 97.panta trešā daļa un 193.panta piektā daļa, secinot, ka prasītāja nav pierādījusi Vienošanās izbeigšanas faktu, nesniedzot lietas apstākļu juridisko novērtējumu un nevērtējot pierādījumus.

[4.7] Sprieduma rezolutīvajā daļā, pretēji Civilprocesa likuma 193.panta sestajā daļā noteiktajam, nav norādīts vai prasība ir noraidīta pilnībā vai daļēji.

Tiesa nav ievērojusi prasības priekšmetu un Civilprocesa likuma 192.pantu, jo ne sprieduma ievada, ne arī rezolutīvajā daļā nav norādīts, ka prasība celta arī par līgumsoda piedziņu.

[4.8] Tiesa pārkāpusi Civilprocesa likuma 8.panta otro daļu, 9.panta pirmo daļu, 93.panta ceturto daļu, 159.pantu, jo vadījusies tikai no atbildētāju paskaidrojumiem, neizskaidrojot pusēm, ka nav iesniegti pierādījumi, kas bija par šķērsli to iesniegšanai un kā rezultātā tika pārkāpts pušu līdztiesības princips.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi sprieduma likumību attiecībā uz personu, kas to pārsūdzējusi, un attiecībā uz argumentiem, kas minēti kasācijas sūdzībā, Augstākā tiesa atzīst, ka pārsūdzētais spriedums ir atceļams, lieta nododama jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

[6] No kasācijas sūdzības un pārsūdzētā sprieduma motīviem secināms, ka lietā ir strīds par to, vai ir iestājies termiņš aizdevuma atmaksai, kura iestāšanās ir atkarīga no noteikta notikuma iestāšanās. Savukārt tas, kāds notikums to nosaka, noskaidrojams, veicot tiesiska darījuma iztulkošanu.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 450.panta trešajai daļai kasācijas instances tiesas uzdevums ir pārbaudīt, vai apelācijas instances spriedumā ir pareizi piemērotas un iztulkotas materiālās tiesību normas, ievērojot kasācijas sūdzības argumentus, tātad arī pārbaudīt to, vai apelācijas instances tiesa ir pareizi piemērojusi un iztulkojusi Civillikumā ietvertās tiesību normas, kas noteic tiesiska darījuma iztulkošanas kārtību. (*skat. Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 11.decembra sprieduma lietā Nr. SKC-310/2013 (C27106008) 11.3 punkts; Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017.gada 28.decembra sprieduma lietā ECLI:LV:AT:2017:1228.C04353612.2.S (SKC-186/2017) 6.1 punkts*).

Aizdevuma līguma noteikumu 3.1.2 punktā noteikts, ka aizņēmējiem (atbildētājiem) septiņu dienu laikā ir jāatgriež aizdevuma summas daļa aizdevējam (prasītājai), ja Vienošanās darbība tiek izbeigta saskaņā ar tās noteikumiem un nosacījumiem.

No prasības pieteikumā izvirzītajiem argumentiem konstatējams, ka prasītāja ieskatā Vienošanās ir izbeigusies, jo pastāv gan Vienošanās 6.1. punktā, gan 6.3. punktā noteiktais pamats.

[6.1] Vienošanās 6.1. punkts noteic, ka gadījumā, ja objekta plānošanas un arhitektūras uzdevumā (Grafika I etapa 4.punkts) noteiktajos nekustamā īpašuma veidošanas nosacījumos paredzētā pieļaujamā zemesgabala apbūves intensitāte un apbūves augstums atbilst platībai, kas ir mazāka par 7000 kv.m., kas ir minimālā objekta paredzamā lietderīgā platība, puses vienojas izbeigt šīs Vienošanās darbību un SIA "REINCO International" apņemas atsavināt sev piederošās SIA daļas proporcionāli pārējām pusēm piederošo SIA pamatkapitāla daļu skaitam par daļu nominālvērtību, tā lai SIA pamatkapitālu daļu īpašumtiesību attiecība procentuālā izteiksmē atbilstu pielikumā nr.2 noteiktajai, ja vien puses nevienojas savādāk.

Lietā ir strīds par to, vai minētajā punktā ietvertās tiesiskās sekas (Vienošanās izbeigšana) iestājas uzreiz vai arī to iestāšanās priekšnoteikums ir

pušu atsevišķa vienošanās, kā to savā spriedumā konstatējusi apelācijas instances tiesa.

Civillikuma 1504.pants noteic, ka, iztulkojot darījumu, jāskatās uz darījumā lietoto vārdu nozīmi, un ja tie nav divējādi saprotami, tad tie cieši jāievēro, ja vien nepierāda, ka tie nesaskan ar dalībnieku gribu.

Apelācijas instances tiesa pamatoti secinājusi, ka Vienošanās 6.1. punktā paredzētās tiesiskās sekas (Vienošanās izbeigšana) iestājas pēc pušu vienošanās. Lai arī kasācijas sūdzībā pareizi norādīts, ka vienošanās pastāvēšanu ir iespējams konstatēt arī tad, ja tā nav noslēgta rakstiski, jo vienošanās neparedz konkrētu formu, kādā tā izsakāma, tomēr tai ir jābūt skaidri un noteikti izsecināmai, kas konkrētajā gadījumā netika konstatēts.

[6.2] Taču prasītāja atsaukusies arī uz Vienošanās 6.3. punktā paredzēto apstākļu iestāšanos. Minētais Vienošanās punkts noteic, ka jebkura no pusēm, ievērojot SIA statūtu jaunajā redakcijā noteikto kārtību, ir tiesīga atkāpties no Vienošanās noteiktās sadarbības – projekta īstenošanas, vienlaikus izstājoties no sabiedrības dalībnieku sastāva un atsavinot attiecīgajai pusei piederošās SIA /Nosaukums A/ pamatkapitāla daļas proporcionāli pārējām pusēm piederošo SIA pamatkapitāla daļu skaitam par daļu nominālvērtību, atbilstoši pielikumā nr.2 noteiktajai SIA pamatkapitāla daļu īpašumtiesību attiecībai procentuālā izteiksmē, ja vien puses nevienojas savādāk.

Apelācijas instances tiesa atzinusi, ka kapitāldaļu atsavināšana pati par sevi nav uzskatāma par vienpusēju atkāpšanos no Vienošanās tās 6.3. punktā paredzētajā kārtībā, jo kapitāldaļas nav atsavinātas citām Vienošanās pusēm, bet citām personām. Augstākā tiesa par pamatotu atzīst kasācijas sūdzībā norādīto, ka, izdarot iepriekšminēto secinājumu, tiesa rīkojusies formāli.

[6.2.1] Tiesas atzinums, lai arī ir formāli pareizs no gramatikas viedokļa, vērtējot tikai Vienošanās 6.3. punktu, tomēr kļūst neloģisks, izlasot pārējos Vienošanās punktus, it sevišķi 1.4., 5.4. un 5.5. punktu, kur noteikts līguma mērķis un peļņas sadales kārtība, realizējot projektu. Atbildētājiem izstājoties no sabiedrības, būtībā zūd jēga noteiktajai peļņas sadales kārtībai, kas ir galvenais motīvs pušu sadarbībai. Turklāt aizdevuma līgums ir saistīts ar Vienošanos, ar tās mērķi, tajā noteikto kārtību un pušu darbību. Viss iepriekš minētais liecina par formālu līguma iztulkošanas rezultātu, kas radies iztulkojot Vienošanos 6.3. punktu atrauti no citiem Vienošanās punktiem.

Augstākā tiesa, norādot uz Civillikuma 1504.panta nepareizu piemērošanu, jau ir atzinusi, ka līgumu noteikumi ir vērtējami neatrauti vienu no otra (*skat. Augstākās tiesas 2016.gada 31.oktobra spriedums lietā Nr.SKC-0338/2016 (C30394613), 6.punkts*). Civillikums neatzīst formālu pieeju darījumu iztulkošanai, bet prasa noskaidrot dalībnieku īsto gribu, viņu izsacīto vai kā citādi izrādīto nodomu *(skat. Augstākās tiesas Senāta 2004.gada 1.decembra spriedumu lietā Nr.SKC-642)*.

[6.2.2] Civillikuma 1589.pants noteic, ka vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Tiesības jebkuram no līguma dalībniekiem vienpusēji atkāpties ir pielīgtas Vienošanās 6.3. punktā – vienpusēja atkāpšanās veicama, izstājoties no SIA dalībnieku sastāva un atsavinot attiecīgajai pusei piederošās SIA pamatkapitāla daļas, ja vien puses nevienojas citādi. Tiesa atzinusi, ka tā kā pamatkapitāla daļas nav atsavinātas pārējām pusēm, tad nav pamata uzskatīt, ka notikusi vienpusēja atkāpšanās no Vienošanās. Taču tiesa vispār nav vērtējusi, ko tādā gadījumā nozīmē daļu atsavināšana trešām personām, kuras nav Vienošanās dalībnieces un vai šāda atbildētāju rīcība neapliecina atteikšanos pildīt līgumu.

Civilprocesa likuma 8.panta pirmā daļa nosaka tiesai pienākumu noskaidrot lietas faktiskos apstākļus, pamatojoties uz pierādījumiem. Civilprocesa likuma 92.pantā skaidrots, ka pierādījumi ir ziņas, uz kuru pamata tiesa nosaka tādu faktu esību vai neesību, kuriem ir nozīme lietas izspriešanā. Par lietas izspriešanā nozīmīgu faktu jāuzskata arī līdzēju tiesisko attiecību saturs, kas radies līdzēju gribas izteikumu rezultātā – tā noskaidrošana ir līgumu iztulkošanas mērķis. Iztulkojot līgumu, īpaša nozīme jāpievērš gan līguma noslēgšanas apstākļiem, gan līdzēju rīcībai, tostarp pēc līguma noslēgšanas, gan līguma raksturam un mērķim, gan labai ticībai u.tml., lai tādā veidā varētu noskaidrot arī citu līdzēju patiesā nodoma atklāšanai svarīgus apstākļus. Tas nozīmē, ka darījuma tulkošanā svarīgi ir noskaidrot tā tiesisko pamatu un mērķi *(skat. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2017.gada 29.novembra sprieduma lietā Nr. ECLI:LV:AT:2017:1129/C30583213.1S (SKC-383/2017) 7.2 punktu)*.

Vienošanās mērķis bija kopīga nekustamā īpašuma projekta attīstīšana, par to liecina Vienošanās priekšmets un Vienošanās noteikumi kopumā, tajā skaitā arī Vienošanās 6.3. punktā noteiktais.

Lietas izskatīšanas gaitā puses nav noliegušas, ka Vienošanās mērķis nav sasniegts, bet atbildētāji iebilduši, ka sadarbība starp pusēm joprojām ir iespējama.

Atbildētāji/pers. C/, /pers. E/ un /pers. D/ ir atsavinājuši sev piederošās SIA kapitāldaļas. No /datums/SIA dalībnieku sapulces protokola Nr. /numurs/ redzams, ka /pers. C/ pārdevis sev piederošās kapitāla daļas /pers. R/, bet /pers. E/ – /pers. S/ *(lietas 1.sējuma 167.-168.lapa)*. Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra /datums/izziņa Nr. /numurs/ apliecina, ka jau no 2009.gada 22.maija SIA dalībnieku starpā ir tikai viens no atbildētājiem – /pers. F/ *(lietas 1.sējuma 173.lapa)*.

Pie šādiem apstākļiem, Augstākā tiesa uzskata, ka, izskatot lietu pēc būtības atkārtoti, ir vērtējams, vai turpmāka sadarbība starp prasītāju un atbildētājiem ir patiesi iespējama, ņemot vērā, ka lietā nav iesniegti pierādījumi, ka personas, kuras iegādājušās kapitāldaļas, ir kļuvušas par Vienošanās dalībniecēm, noslēdzot vienošanās grozījumus un tādējādi to atzīstot par sev saistošu. Ikviens līgums (vienošanās) ir saistošs tieši tā slēdzējiem, jo tikai līguma pusēm tas tieši paredz tiesības un pienākumus līguma izpildē un no līguma izrietoša mērķa sasniegšanā.

[7] Nepamatots ir kasācijas arguments, ka tiesa nav vērtējusi prasījumu par līgumsodu. Tiesa atzinusi, ka nav konstatējams saistības izpildes nokavējums un tāpēc noraidāms arī prasījums par līgumsoda piedziņu.

[8] Apkopojot iepriekš izklāstīto motivāciju, Augstākā tiesa norāda, ka apelācijas instances tiesas spriedums nevar tikt atzīts par pamatotu, atbilstošu Civilprocesa likuma 189.panta trešajai daļai un 190.pantam, kas noteic, ka tiesas spriedumam ir jābūt likumīgam un pamatotam. Tas nozīmē, ka tiesas spriešanas pamatuzdevumu – atrast taisnīgāko un lietderīgāko strīda risinājumu – nevar atzīt par izpildītu, ja spriedumā izdarītie secinājumi netiek balstīti uz apstākļu, kas ietilpst pierādīšanas priekšmetā, vispusīgu pārbaudi un pušu iesniegto pierādījumu juridisko novērtējumu (*skat. Augstākās tiesas 2017.gada 17.februāra sprieduma lietā Nr.SKC-0067/2017 (C28403009) 6.punkts*).

Pamatojoties uz minēto, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2015.gada 15.aprīļa spriedums ir atceļams, lieta nododama jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

Spriedumu atceļot, SIA "REINCO International" atbilstoši Civilprocesa likuma 458.panta otrajai daļai atmaksājama drošības nauda 284,57 EUR.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 474.panta 2.punktu, Augstākā tiesa

n o s p r i e d a

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2015. gada 15.aprīļa spriedumu atcelt un lietu nodot jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.
Atmaksāt SIA "REINCO International" drošības naudu 284,57 EUR (divi simti astoņdesmit četri *euro*, 57 centi).
Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnese (paraksts) E. Vernuša
Tiesnese (paraksts) A.Briede
Tiesnese (paraksts) V.Cīrule